

Список використаних джерел:

1. Веб-сайт Головного управління статистики у Миколаївській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mk.ukrstat.gov.ua/>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 11.11.2018.
2. Веб-сайт Миколаївської обласної державної адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mk.gov.ua/ua>. – Назва з екрану. – Дата звернення: 02.11.2018.
3. Січко С.М. Туристично-рекреаційний комплекс Миколаївщини: Матеріали конференції «Современные вопросы мировой культуры – 2010» [Електронний ресурс] / С.М. Січко. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/sichko2.htm. – Назва з екрану. – Дата звернення: 11.11.2018.

Чобанюк В.В.,

старший лаборант кафедри
організації туризму та управління
соціокультурною діяльністю ДВНЗ
«Прикарпатський національний
університету імені Василя
Стефаника», м.Івано-Франківськ

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Перспективи розвитку соціокультурної сфери в Україні визначаються дією широкого спектра природних, історико-культурних, соціальних, економічних, політичних чинників, які мають чітко окреслену регіональну специфіку. Крім того, особливість сьогоденної ситуації полягає в тому, що формування високорозвиненої національної індустрії дозвілля та її інтеграція у світовий ринок сфери послуг пов'язані з необхідністю вирішення гострих соціально-економічних проблем в період трансформації суспільно-економічних відносин. Тому соціокультурна сфера сьогодні розглядається як національне явище сфери реалізації прав і потреб людини, як сфера технології реалізації потреб і попиту в ринкових умовах, як особливий сектор сучасної національної і регіональної економіки, як невід'ємна складова соціально-економічної політики держави.

В умовах розбудови української держави і формування громадянського суспільства зростає значення розвитку системи дитячо-юнацького туризму, завданнями якого є формування морального і фізичного здоров'я підростаючого покоління, його інтелектуальний розвиток шляхом залучення до пізнання соціокультурної сфери [3].

У соціокультурному аспекті туризм, будучи індикатором рівня життя населення, сприяє збереженню культурної спадщини та історичних цінностей, формуванню взаємного інтересу людей різних національностей, призводить до зростання толерантності й поваги між ними, стабілізації міжетнічних і міжнародних відносин. Соціокультурний потенціал сфери туризму передбачає наявність розважальних, рекреаційних, пізнавальних, оздоровчих, лікувальних, професійно-ділових та інших можливостей для задоволення різних соціокультурних потреб особистості у сфері дозвілля. Зміни, що відбуваються в нашому суспільстві, виявилися не тільки в актуалізації цінностей дозвілля, вони торкнулися й самої його якості, сформували нову ідеологію подорожей і туристичної діяльності: виникли та проявилися нові культурні зразки в структуруванні відпочинку й туризму окремих суспільних груп, і ми можемо розглядати цю сукупність об'єктивних показників культурної диференціації як новий комплексний індикатор формування соціальних верств сучасного українського суспільства. Виникнення індустрії дозвілля, зміна соціокультурних пріоритетів у мотивації подорожей, загальне збільшення кількості вільного часу, зміна характеру туризму, його структури й змісту в динаміці розвитку різних груп українського населення обумовлюють можливість і необхідність його аналізу як одного з найважливіших показників соціокультурних відмінностей.

Ступінь задоволення цих потреб розкривається в соціальній ефективності туризму як сфері життєдіяльності людини. Поряд із цим, соціальна ефективність соціокультурної сфери припускає доступність більшості видів туризму для різних соціальних верств суспільства, включаючи багатодітні сім'ї, молодь, пенсіонерів, інвалідів. Державна соціальна політика в сфері дозвілля повинна бути спрямована на надання знижок і пільг на різні атрактивні послуги для відповідних соціальних груп. Однак, у цей час, соціальна ефективність сучасної соціокультурної сфери, через певні економічні та соціальні проблеми, нерегульованість механізмів стимулювання сфери послуг, відсутність ефективної стратегії розвитку цієї сфери як на національному, так і на регіональному рівнях, є досить низькою. Насамперед, розвиток соціально-культурної сфери сприяє ефективному впровадженню державної політики соціалізації молоді як сукупності форм, методів та напрямів державного впливу на неї та вдосконалення процесу соціалізації молодого покоління в інтересах збереження та розвитку людства на основі загальних цінностей.

Соціокультурна сфера, враховуючи її значний вплив на економічний та соціальний розвиток країни, розгалуженість господарських зв'язків, потребує регулювання, підтримки та пильного контролю з боку держави. Вироблення стратегії розвитку соціокультурної сфери і створення умов для її ефективного впровадження є складним завданням. Однак слід зазначити, що ціла низка аспектів державного регулювання розвитку даної сфери в

Україні ще не має адекватного й всебічного відображення в науковій літературі: це, зокрема роль, функції та повноваження держави в соціокультурній сфері, механізми соціалізації культури, роль територіальних громад у сфері культури тощо.

Соціокультурна сфера є специфічним і досить складним об'єктом державного управління. Необхідність державної підтримки та регулювання даної сфери як синтетичної, складної галузі та багатогранної економічної системи з розгалуженою мережею зв'язків, в орбіту якої входять також суміжні галузі народного господарства (транспорт, зв'язок, харчування тощо), є очевидною[1].

Безумовним є значення соціокультурної сфери для України та більшості її регіонів, зокрема і для Івано-Франківської області. Загалом, в умовах світової фінансової кризи соціокультурна сфера може стати важливим джерелом доходів. Промоція області включає в себе широке коло заходів, спрямованих на поширення інформації серед подорожуючих інвесторів, інших зацікавлених суб'єктів про соціокультурний та туристично-рекреаційний потенціал території з метою його ефективного використання, та здійснюється відповідно до програми зовнішніх зв'язків, міжнародної та промоційної діяльності Івано-Франківської області. Основними промоційними заходами є фестивалі, участь у міжнародних спеціалізованих виставках, поширення символіки.

Рекреаційний потенціал регіону Івано-Франківської області включає естетичні якості території; лікувальні води та грязі; лісові рекреаційні ресурси; водні та кліматичні ресурси; потенціал природоохоронних об'єктів; історико-культурний фонд; забезпеченість території санаторно-рекреаційними установами.

Соціокультурна сфера цілком справедливо виступає стратегічною сферою регіонального розвитку Івано-Франківської області, як регіону чистого і привабливого навколишнього середовища, культури, туризму і рекреації[2].

Проте, низка гострих проблем гальмує розвиток даної сфери. Серед причин недостатніх обсягів туристичних потоків виділяємо: неналагоджений механізм співпраці органів державної влади з громадськими, науковими та бізнес-структурами; незадовільну участь області у програмах міжрегіонального і транскордонного співробітництва, низький рівень якості їх реалізації; нерозвинену місцеву інфраструктуру; невідповідність ціни якості пропонованих послуг сфери обслуговування; недостатній рівень матеріального добробуту місцевого населення, транспортна забезпеченість. Особливо відчутним це відставання є у сфері побутових послуг, громадського харчування, розвитку системи комунікацій. Таким чином, стратегія розвитку соціокультурної сфери повинна враховувати, що її ефективність залежить від рівня інфраструктури регіону, її здатності реагувати на вимоги ринку. Саме

інфраструктура є зв'язуючою ланкою між рекреаційним продуктом та споживачем.

Для багатьох малих міст і сільських населених пунктів Івано-Франківської області культурно-пізнавальний туризм є найбільш перспективною галуззю, яка сприятиме її соціально-економічному зростанню, враховуючи історичне минуле, неповторні мальовничі ландшафти із гостинним населенням. Кожен куточок унікальний та вимагає того, щоб про нього почули на іншій стороні світу.

Таким чином, в Україні вживаються необхідні заходи щодо трансформування свого соціокультурного потенціалу в ефективний бізнес, його вплив на соціокультурну інтеграцію українського народу в міжнародний соціум. І про вирішення проблем розвитку соціокультурної сфери і туристичної галузі, інфраструктури загалом, безумовно, потрібно дбати вже тепер.

Список використаних джерел:

1. Безносюк В. Туризм і його місце в соціально-економічному розвитку України [Текст] / В. Безносюк // Регіональна економіка. – 2001. - № 1. – С.232-235.
2. Масляк П.О. Рекреаційна географія [Текст]: навч. посіб. / П.О. Масляк. – К.: Знання, - 2008. – 343 с.
3. Про затвердження Державної програми відпочинку та оздоровлення дітей на період до 2008 року [Текст]: Постанова Кабінету Міністрів України від 16 січня 2003 р. № 33 // Офіційний вісник України. – 2003. - № 3. С. 81-100.

Чудик В., студентка факультету менеджменту і бізнесу ВП «МФ КНУКіМ»

Місюкевич С., студентка факультету менеджменту і бізнесу ВП «МФ КНУКіМ»

Науковий керівник:

Гаврилова О.В., к.п.н., доцент кафедри ГРіТБ ВП «МФ КНУКіМ», м. Миколаїв

ВПЛИВ ІВЕНТІВ НА ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ МИКОЛАЇВЩИНИ

Туристично-рекреаційна галузь – сфера економічної діяльності яка динамічно розвивається. Основою розвитку є платоспроможний попит на відпочинок. Але жорстка конкуренція між підприємствами туристичного